

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423010199
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6423010199.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí dňa 14. marca 2024 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD, MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaných A. B. a C. B. stíhaných pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), písm. e) Tr. zák. konajúc o odvolaní obžalovaných voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/28/2023 zo dňa 14. 11. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaných A. B. a C. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/28/2023 zo dňa 14. 11. 2023 boli obžalovaní uznaní za vinných z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), písm. e) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustili tým, že ako rodičia mal. neb. B.. B., nar. XX.X.XXXX, zanedbali svoje rodičovské povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení tým, že mal. B.. B., nar. XX.X.XXXX vychovávali v neprimeranom hygienickom a zdraví nevyhovujúcom prostredí v D. E. XX F. D. G. H. B. F. I. A. J. a podávali jej neadekvátnu výživu, čím došlo k intoxikácii dusitanmi, prípadne dusičnanmi, čo spôsobilo methemoglobinémiu ťažkého stupňa s obsahom 51 %, teda smrteľnú otravu, kde v presnejšie nezistenom čase 5.9.2022 medzi 02:00 hod. až 05:00 hod. mal. B.. B. zomrela a bezprostrednou príčinou smrti maloletej bolo kardio-respiračné zlyhanie.

Za uvedenú trestnú činnosť bola obžalovaná A. B. odsúdená podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný C. B. bol odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie obaja obžalovaní.

Obžalovaní prostredníctvom svojej advokátky odvolanie podané, čo do viny a trestu, doplnili o písomné dôvody, v ktorých uviedli najmä, že jednoznačne odmietajú svoju vinu zo spáchania skutku uvedeného v napadnutom rozsudku. Zároveň poukazujú na skutočnosť, že odsúdenie (vyslovenie viny) nemožno

v žiadnom prípade postaviť len na výslovne nepreukázanej a žiadnym iným dôkazom verifikovanej domnienke a ktorú si v trestnom konaní svojvoľne a nekriticky osvojili orgány činné v trestnom konaní, ako aj súd a teda, že k úmrtiu alebo nej došlo práve podaním kontaminovanej vody zo studne, v dôsledku čoho došlo k intoxikácii dusitanmi, prípadne dusičnanmi, čo spôsobilo smrteľnú otravu alebo nej. Poukázali na skutočnosť, že nebol ustálený jednoznačný záver, akým spôsobom došlo k úmrtiu maloletej. Je zrejmé, že v danom prípade za tohto zisteného skutkového stavu, nebolo možné iný potenciálny zdroj otravy s určitosťou vylúčiť. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, ako uviedol znalec, že k intoxikácii poškodenej muselo dôjsť opakovaným podaním kontaminovanej vody, resp. tekutiny. Je zrejmé, že takéto látky sa mohli nachádzať aj v pitnej vode, čo znalec nemohol vylúčiť bez toho, aby predmetnú vodu skúmal. Mali za to, že nepreskúmanie chemického rozboru vody možno považovať za neodstrániteľnú vadu konania, v dôsledku ktorej vznikli výrazné pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov. A teda v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. nedošlo k jeho naplneniu, nakoľko rozhodnutie o vine a treste sa musí opierať o zistené a bezpečne preukázané fakty a nie iba o pravdepodobnosť. Z tohto dôvodu mali za to, že je na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“, nakoľko v konaní sú prítomné také výrazné pochybnosti, ktoré mohli viesť k variante najpriaznivejšie pre obžalovaných. Súčasne vyslovili aj nesúhlas s trestom odňatia slobody vo výmere 3 rokov, vzhľadom k tomu, že sa starajú o 3 maloleté deti a tieto by v prípade výkonu nepodmienečného trestu boli umiestnené v ústave.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaných, vzhľadom na ich spoločnú žiadosť o konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti, za splnenia procesných podmienok podľa § 293 ods. 7 Tr. por., títo zotrvali prostredníctvom svojej obhajkyne na podanom odvolaní.

Zástupca krajskej prokuratúry v konečnom návrhu uviedol, že považuje rozsudok za zákonný a správny a vzhľadom ku skutočnosti tak, ako boli referované, pričom obdobnej trestnej činnosti sa obžalovaní dopustili opakovane a preto považuje trest za zákonný a správny a navrhol odvolanie obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajkyňa obžalovaných uviedla, že sa naďalej nestotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, nakoľko v predmetnej veci nebol dostatočne zistený skutkový stav a pridržala sa písomných dôvodov podaného odvolania v ňom.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že ani odvolanie jedného obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, že vyhodnotil jednotlivé dôkazy samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k spravodlivému rozhodnutiu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. ako aj ich v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaných, pričom je zrejmé akým spôsobom vyhodnotil jednotlivé dôkazy tak samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá pochybnosti o správnosti takto zistených skutkových skutočností, vzhľadom k tomu, že zo záverov znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva č. 78/2012, č. 15/2012 mal krajský súd za preukázané, že bezprostrednou príčinou smrti maloletej B.. B. bolo kardio-respiračné zlyhanie pri methemoglobínemii ťažkého stupňa na podklade pravdepodobnej intoxikácie dusitanmi, eventuálne dusičnanmi. Teda je nepochybné, že poškodená maloletá utrpela otravu dusitanmi, resp. disačnanmi, ktoré spôsobili jej smrť.

Zároveň je krajskému súdu zrejmé, že maloletá v čase úmrtia bola vo veku, kedy samotný spôsob kŕmenia bol s najväčšou pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote, jediným možným spôsobom akým mohla prijať dusitany, resp. disičnany. Je teda zrejmé, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že starostlivosť o maloletú v čase jej úmrtia vykonávali len obaja obžalovaní a bol vylúčený iný spôsob, akým by bolo možné dopraviť dusitany, resp. dusičnany do tela poškodenej, a preto má krajský súd za preukázané, že vina oboch obžalovaných bola jednoznačne preukázaná.

Argumentácia obhajoby o tom, že tieto látky sa mohli dostať do tela maloletej aj inak a to inou vodou, nič nemení na skutočnosti, že aj keby k tomuto nedošlo priamo kontaminovanou vodou, resp. pitnou vodou, je zrejmé, že túto by podali rodičia maloletej a teda bola vylúčená ingerencia iných osôb, resp. iného spôsobu akým mohlo dôjsť k intoxikácii poškodenej a k jej následnému úmrtiu.

Zároveň z výpovede znalca C. K. B. vyplýva, že je zrejmé, že k smrti poškodenej nemohlo dôjsť na základe vrodenej choroby, teda methemoglobínemii, nakoľko táto by sa diagnostikovala už v skoršom období, hneď po narodení dieťaťa.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam má krajský súd za to, že prvostupňový súd postupoval správne, keď uznal oboch obžalovaných vinných z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h), § 139 ods. 1 písm. a), c), d) Tr. zák. a správne uložil A. B. podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. spojený s § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň správne uložil aj trest obž. C. B. podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. spojený s § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd má za to, že takto uložený trest je zákonný a správny, pričom je nutné prihliadnuť tak, ako to spravil okresný súd, aj na skutočnosť, že tejto trestnej činnosti sa dopustili obaja obžalovaní už opakovane, pričom nemôže byť na ich prospech prihliadnuté na závery znaleckých posudkov, z ktorých vyplýva tak u A. B., ako aj C. B. ľahkú mentálnu retardáciu.

Zo samotného stavu poškodenej, t.j. jej hmotnosti, je zrejmé, že dieťa v tomto útlom veku, t.j. v štádiu dojčatťa je v plnej miere odkázané na sústavnú starostlivosť inej osoby a to vrátane podávania stravy, čo v tomto prípade objektívne boli len obaja obžalovaní.

Z týchto dôvodov odvolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého rozsudku z vyššie uvedených dôvodov odvolanie obžalovaných považoval za nedôvodné a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.